

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Navarro, quan vullga.

La senyora Navarro Casillas:

Efectivament, n'hi ha una investigació en marxa, gràcies a la denúncia de Compromís, perquè no podíem creure que n'hi haguera docents de setanta-tres anys, setanta-huit, huitanta, huitanta-tres, treballant a jornada completa, donant classes a adolescents, a xiquets de primària, d'infantil, ens semblava molt estrany.

¿Era un miracle? ¿Els docents religiosos estan fets d'una altra pasta? Doncs, no. La realitat no era eixa. Començarem a investigar i descobrirem que no estaven donant classes, que s'havien jubilat molts d'ells feia ¡anys!, i continuen cobrant. Però, segurament, eixes persones ni tan sols ho saben, perquè qui cobra eixos diners són les congregacions religioses per a les que treballen, les congregacions religioses. (Veus)

Quan férem la denúncia, immediatament després, ja trenta persones, de colp, d'estes edats, es jubilaren. ¿Curiositat? ¿Casualitat? No, nosaltres havíem fet la denúncia, i gràcies precisament a fer-la estes persones varen ser jubilades. Mentre, ¿l'anterior Consell ficava alguna mesura de control? ¿Cap acció? No. Deixadesa absoluta.

¡Clar!, és important saber que, a banda que són les congregacions religioses les que cobren directament els diners, n'hi ha una transferència directa, l'administració també paga la cotització dels autònoms, estes remuneracions no estan sotmeses a l'IRPF, cosa que l'agència tributària va fer un informe en 2013 dient-ne que això calia canviar-ho, i paguem inclús amb diners públics la mutualitat al Seras –es diu la mutualitat–, que també és religiosa.

En 2005, inclús, l'aleshores conseller Font de Mora va arribar a uns acords de privilegis amb la federació de religiosos de l'ensenyament per a pagar cinc triennis d'antiguitat tingues l'antiguitat que tingues, un premi de jubilació de cinc mensualitats, la incapacitat temporal íntegra, i tot això ho cobra la congregació. El problema és més greu si damunt és que estes persones no estan treballant.

¿Què passa? ¿Estem parlant de finançament opac a l'Església catòlica? (Se sent una veu que diu: «Opaco.») ¿O estem parlant, senzillament, de finançament il·legal a estes congregacions religioses? ¿Estem parlant de finançament il·legal a l'Església catòlica?

Això és el que, hui per hui, està ja en mans de la justícia.

Gràcies, conseller, per la seua col·laboració en esta investigació.

Gràcies que n'hi ha hagut un canvi de govern, el govern col·labora perquè se sàpiga la veritat.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Navarro.

No sé si el conseller vol dir alguna cosa, li queda un minut. ¿No?

Doncs, anem a passar a la pregunta número 530 que formularà la diputada, senyora Mercedes Ventura, del Grup Parlamentari Ciudadanos al conseller d'educació també.

La senyora Ventura Campos:

El 13 de junio se publicó la Orden 25, del 2016, donde se regulaban las condiciones para la autorización de la jornada escolar en los centros sostenidos con fondos públicos, la jornada continua.

Muchos padres y muchas madres ya llevan muchos años solicitando esta jornada y, al final, pues agradecer que al final llega pero llega con piedras en el camino, no diría piedras, diría rocas por el camino que dificultan que se pueda llevar a cabo esta jornada. Y una de estas rocas que se encuentran en el camino los centros es la financiación de las actividades extraescolares.

En la orden se indica, en su artículo 2, que los requisitos para la autorización serán –lo digo literal– que «las actividades extraescolares de carácter voluntario, organizadas en la jornada escolar fuera del horario lectivo, serán obligatorias para el centro y voluntarias y gratuitas para las familias».

Es más, cuando leo esto pienso que aunque no lo ha presupuestado la *consellería*, porque no está en los presupuestos, tendrá un plan B. Efectivamente, su plan B viene más adelante cuando se indica que «la atención horaria será garantizada a través de la financiación por parte de terceros», y esos terceros son ayuntamientos, las ONG, o las AMPA.

Pero, en este caso, de viva voz, para que nos lo explique el *conseller*, sí que me gustaría preguntarle y que nos aclarara cómo pueden financiar las actividades no lectivas los centros educativos que desean aplicar la jornada continua, si la mayoría de los ayuntamientos no pueden hacer ninguna aportación. ¿Qué pueden hacer estos centros educativos?

Muchas gracias.

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Gràcies, senyora diputada.

Efectivament, el primer que hauria de fer són unes declaracions per a saber tot el món per què hem regulat i com ho hem regulat.

Com vosté ha dit, és un debat social, és un debat que va més enllà de les aules, el de la jornada escolar. I, per tant, el que hem fet nosaltres és regular-ho d'una manera que n'hi ha un debat, primer, social, en què es demana, i un tancament, una aprovació també social amb un referèndum per la comunitat educativa. És a dir, va més enllà del que passa dins les aules.

¿Què és del que ens hem d'encarregar nosaltres? Que allò que passa dins de les aules estiga bé i siga realment innovador i renovador.

Per tant, el que hem fet nosaltres és regular –com deia vosté–, després de molts anys en el que n'hi havia debat i en el que només n'hi havia algunes centres pioners, alguns centres pilot, que no se sap molt bé perquè eren uns i no altres els que estaven en eixa jornada.

Per tant, nosaltres hem dit que tot el món puga demanar-ho, que tot el món puga fer eixa reflexió i que ho faja amb uns criteris clars.

I, per tant, hem agarrat –com deia– el bou per les banyes i hem decidit fer una regulació.

En eixa regulació, entre altres coses, el que es demana és –el que vosté estava dient– que aquelles activitats de 9 a 5 hagen ser gratuïtes com ha de ser perquè no es puga discriminar a ningun xiquet o xiqueta. I ¿qui ha de fer això? ¿Qui ha d'assegurar-ho això? Ha d'estar en el mateix projecte que es presenta per a demanar una jornada diferent a l'habitual. I per a fer això nosaltres hem donat oportunitats, hem obert que siga el conjunt de la societat.

Estem dient que és un debat social i, per tant, qualsevol entitat, qualsevol administració, qualsevol persona a títol individual o, inclús, empreses i les ONG poden participar d'eixe projecte, perquè eixe projecte és molt més que una qüestió únicament educativa.

I, precisament, per això el que determinem és que siguen, bé els ajuntaments, bé les associacions sense ànim de lucre, les associacions de pares i mares, el mateix professorat, els ajuntaments –com diem abans–, i també altres institucions.

I això és el que hem demanat i el que –segons pareix–, pel que veiem de tot el que està arribant, tampoc han sigut tantes roques al camí perquè ho ha demanat moltíssima gent i consta que ha sigut possible fer eixa demanda tenint en compte això. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

La senyora Ventura Campos:

Yo sé que en Alicante se han hecho muchas solicitudes, en menor medida en Castellón, pero de esas solicitudes me gustaría ver, al final, cuántas pueden llevarlo a cabo porque hay muchas que, lamentablemente, no tienen esta fuente de financiación.

En este caso, le felicito porque haya lanzado esta orden, porque si vemos el mapa de España pues somos de los últimos en incorporar la jornada continua.

Pero aquí pasa lo mismo que en Xarxa Llibres; usted hace un reglamento, regula, pero las competencias las transfiere a la localidad, a los municipios, y la competencia educativa la tiene usted en su *conselleria*.

Por lo tanto, yo creo que debería de dotar de recursos, ya entiendo que estos presupuestos están cerrados, pero para los próximos presupuestos mire a otros modelos de otras comunidades, por ejemplo el de Extremadura, e intenten dotar de recursos para que se puedan llevar a esta jornada continua de manera eficaz.

Porque esto genera una incertidumbre, y yo recojo únicamente lo que me han dicho los profesores, los centros y las AMPA, la incertidumbre es quién va a presupuestar esto si no lo pagan ni los ayuntamientos porque muchos de ellos están endeudados, o las AMPA no tienen ese presupuesto. ¿Quién lo va a costear?

Y, por otro lado, también, se genera un agravio comparativo, ¿no?, un agravio comparativo porque tampoco se solicitan actividades extraescolares a niños que estén en colegios que hagan jornada partida, porque los niños sabemos que en Castellón, por ejemplo, salen a las doce y entran a las tres. ¿Pueden entrar a hacer esas actividades de doce a tres? No, solo los que hacen jornada continua.

Por otro lado, también quiero indicarle que estos maestros para mí son unos héroes porque hacen bricolaje, intentan llevarlo adelante, estos reglamentos que usted pone, y pone muchas rocas en el camino –vuelvo a decir–. Y una de las estrategias que han buscado es que los monitores que pertenecen a las empresas de comedor se encarguen de estas horas. Tengo que decirle que en Castellón están teniendo problemas a la hora de poder aplicar la jornada continua con estos mismos requisitos con los que lo hacen en Alicante.

Y –ya para finalizar– también quiero indicarle que existe un trato diferenciado, también en el artículo 5, y quería decirse, en cuanto a los objetivos de los planes específicos de la organización de la jornada escolar, en todos los puntos y, sobre todo, en el punto que usted indica, o en su *conselleria*, ¿no?, que hay que promover la implantación de proyectos innovadores.

Yo creo que los proyectos innovadores no solo se deben de proponer a aquellos centros que hagan jornada continua, se deben de proponer a todos los centros educativos porque, si no, no están los niños en igualdad de condiciones.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Començaré, precisament, amb el que acaba de dir. No és que només els demanem a ells projectes innovadors, ho estem demanant al conjunt, i estem incidint en això, i els estem acompanyant en la formació; però és que ja que fem un canvi en la jornada, eixe canvi haurà de ser innovador i, per tant, que n'hi haja millores en la jornada.

I, per tant, per a fer això el que els exigim és que, si anem a repensar què fem amb els horaris, amb la jornada escolar, repensem i innovem dins les aules, per això se'ls exigix.

Parlava de greuge comparatiu. Seria un greuge comparatiu que finançarem un tipus de jornada i no l'altra, és a dir, l'actual jornada no té les extraescolars finançades i, per tant, no podem finançar una jornada continuada a les extraescolars perquè estaríem en un greuge comparatiu, estaríem finançant només els de la jornada continua i no als que tenen la jornada actual. Per tant, ahí sí que n'hi hauria un greuge.

I el que hem fet nosaltres és dir que això s'ha de buscar, si ho vol tindre eixa jornada ha de fer les suficients sinergies al conjunt de la societat de la comunitat educativa per a aconseguir que cap xiquet quede discriminat.

¿Com ha quedat, de moment, entre la gent que ens ho ha demanat? Doncs, no han trobat tantes dificultats perquè el dilluns dia 11, dels projectes que s'havien presentat, la gran majoria comptaven amb eixe requisit i ho feien gràcies a una actuació multidisciplinar, per dir-ho d'alguna manera, a una actuació combinada de diferents factors, molts d'ells gràcies a l'ajuda i a la implicació, el compromís dels mateixos professors; altres a les mateixes AMPA; altres a les ONG com, per exemple, Creu Roja, o altres entitats; altres a les empreses – com vosté dia – del menjador que s'oferixen també a ofertar programes; i algunes d'elles als ajuntaments. Només una de totes les que hem tingut fins ara s'agafava l'ajuntament com a única font d'organització, i ho fa perquè vol.

Per tant, no s'obliga a ningú, ni es transfereix cap competència, se'ls diu: per a canviar una jornada s'ha de tindre un consens social, s'ha de buscar eixa implicació del conjunt de la comunitat educativa i s'ha de donar solucions. Hem buscat i hem donat solucions, i ho hem donat de forma combinada, participant diferents estaments.

Per tant, pensem que clar que era possible i que, evidentment, no s'ha obligat a ningú.

Pel que fa a les presses, dir que nosaltres vam dir que regulàvem, que aquells que vullgueren demanar-ho enguany ho podien fer però que podien fer-ho amb més calma durant tot el curs següent. Els que ho estan demanant ara és perquè volen.

Per tant, no s'ha obligat a ningú, absolutament a ningú a elegir cap tipus de jornada, els centres poden participar quan vullguen, és a dir, tenen tot l'any que ve per a fer-ho, i no s'obliga als ajuntaments per a pagar res.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Gràcies, conseller.

Senyories, la següent pregunta és la que formula el diputat, senyor Almería, al conseller d'educació.

Senyor Josep Almería, té vosté la paraula.

Quan vosté vullga.

El senyor Almería Serrano:

Moltes gràcies, president.

Bona vesprada, conseller.

De bestreta, vullc donar la benvinguda al president i vicepresident de la Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana que ens acompanyen hui a Les Corts.

Conseller, ¿quina és la política general de la seua conselleria respecte a les escoles de música de les societats musicals i la implementació del Decret 91/2013, de 5 de juliol, del Consell, pel qual es regulen les escoles de música de la Comunitat Valenciana?

I, també, respecte a la conceptualització i integració d'aquestes escoles en el nostre sistema educatiu d'ensenyament artístic, el seu finançament i la seua plena posada en valor en consonància amb la tradició i la història educativa del nostre poble.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor Almería.

Honorable conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Gràcies, diputat.

No hi ha cap dubte de la nostra tradició musical i, per tant, no..., no m'extralimitaré explicant la nostra tradició.